

dem, naar de komme hjem til deres Ger-ning igen. Forhøjelsen til Rejsseudgifter for Haandværksmestre til Rejser i Ud-og Indland er fra 10,000 Kr. til 15,000 Kr., og jeg haaber — og saavidt jeg kan skønne, er det ogsaa Meningen — at denne Forhøjelse paa 5,000 Kr. nærmest vil komme de Haandværkere tilgode, som søge Understøttelse til Rejser her i Landet. Understøttelsen for unge Haandværkere og ligestillede til Rejser i Udlandet er forhøjet fra 8,000 Kr. til 15,000 Kr. Det er jo en meget god Forhøjelse. Selvfølgelig kunne alle de, der ansøge om Rejse-understøttelse, ikke komme med. Men det er dog en Forhøjelse, og den vil gavne mange Folk. Naar det som hidtil kun er saa faa, der har kunnet nyde godt af disse Bevillinger, har det altid været vanskeligt at skønne om, hvem de rettest maatte tilkomme. Naar vi nu faa den gode Forhøjelse, ville flere kunne nyde godt deraf, og færre føle sig forbigaaede.

Dernæst skal jeg omtale Bevillingen til de tekniske Skoler, navnlig Indførelse af og Udvidelsen af Læren om Elektricitetens tekniske Anvendelse. Dette skal jeg ikke komme nærmere ind paa, for saa vidt det angaar København, men kun omtale de Bevillinger, der ere tiltænkte de tekniske Provinskoler. Der er tænkt paa at yde ca. 30,000 Kr., der skulle fordeles paa 3 Finansaar med 10,000 Kr. paa hvert. Jeg havde ønsket, at denne Bevilling havde været lidt større. Det siges jo i Anmærkningerne, at dette kun er et Tilskud en Gang for alle til de tekniske Skoler i Provinserne, et Tilskud, der efter Skolernes Behov varierer mellem 2,000 og 10,000 Kr. for hver Skole. Hvis der nu er ret mange Skoler, der skulle have 10,000 Kr. en Gang for alle, kan man nok forstaa, at Summen bliver temmelig lille. Jeg takker dog for Bevillingen som en Begyndelse og haaber, at den maaske kan forhøjes noget. Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for den Opmærksomhed, han derved har vist Haandværk og Industri. Jeg ser deri et Bevis paa Ministeriets Villie til at fremhjelpe de forskellige Næringsveje i vort Folk, og med en Tak derfor skal jeg slutte.

**P. T. Nielsen:** Paa § 27 er der foreslaaet en Bevilling paa 500,000 Kr. til Anlæg af et nyt Færgeleje ved Nyborg. Det begrundes ved, at et lignende tredje Færgeleje er under Bygning ved Korsør, og at et tredje Færgeleje ved Nyborg nu vil være lige saa nødvendigt. Den Udvikling, der her

er foregaaet ved Store Bælt — og en saadan Udvikling finde vi ogsaa ved Lille Bælt, det er jo ikke saa længe siden, vi bevilgede et nyt Færgeleje i Fredericia, og ved Lille Bælt er der derfor ogsaa nu 3 Færgelejer ved begge Sider — er jo foregaaet ret hurtigt. Medens vi i 1872 ved Lille Bælt begyndte med 1 Færge og to Færgelejer, ere vi nu oppe paa 5 Færger og 6 Færgelejer, og vi have altsaa, eller ville om kort Tid ved Store og Lille Bælt faa i alt 12 Færgelejer. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis man bliver ved at samle den Trafik, som skal fra Sjælland til Jylland og omvendt, saa er et nyt Færgeleje nødvendigt. Ikke alene vil det ny tredje Færgeleje her ved Nyborg være nødvendigt, men saa ville vi i en forholdsvis nær Fremtid naa op til en 4—5 Færgelejer baade ved Nyborg—Korsør og Fredericia—Strib. I den Retning vil Bevægelsen gaa ogsaa ved Lille Bælt, for saa vidt man ikke til den Tid griber til at bygge den tidligere foreslaaede Bro over Lille Bælt. Men det forekommer mig, at denne Udvikling leder Tanken hen paa, om det da ikke vilde være formaalstjenligt at dele Trafikken. Naar vi alligevel staa overfor Bevillingen til et nyt Færgeleje og en ny Færge, hvorfor saa ikke søge at lægge disse Færgelejer paa et andet Punkt for derved at dele Trafikken? Derfor mener jeg, at det vilde være paa Tiden igen at tage den Tanke op, som har været oppå tidligere, nemlig at skabe en Dampfærgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland paa det Sted, hvor en saadan rimeligvis vilde samle mest Interesse om sig, nemlig ved Refsnæs—Hou. Jeg skulde imidlertid ikke være kommet ind paa at omtale dette Forhold, det vil der rimeligvis blive Lejlighed til en Gang senere, hvis der ikke forleden i Berlingske Tidende havde staaet en Notits, der foranledigede mig til det. Der stod nemlig, at det forenede Dampskibsselskab tænkte paa at sætte et nyt, hurtigsejlende Dampskib i Gang paa Aarhus—Kalundborg Routen for derved at forbedre den meget betydeligt, og saa tilføjedes der: men Planens Virkeliggørelse afhænger af, hvordan Staten stiller sig til den. Jeg kan ikke nægte, at jeg blev en Smule forurologet og en Smule mistænksom ved at se denne Meddelelse, at det forenede Dampskibsselskab *i dette Øjeblik* søger at forbedre denne Route ved et nyt Skib. Jeg ved ikke, om der bagved denne Plan foruden det forenede Dampskibsselskabs Direktion ogsaa staaer nogle Statsbaneautoriteter, men jeg kunde tænke mig det, og